

Ifjú politikusok

(2. oldal)

Ábrándozás helyett

(3. oldal)

Értelmiségünk beszédkulturája

(4. oldal)

Sport

(5. oldal)

SZEGEDI

Egyetem

A SZEGEDI FELSOOKTATÁSI INTÉZMÉNYEK LAPJA

XIV. évfolyam 6. szám
1976. április 23.

Mire elég tíz nap?

Miért jelentkezik a halandó népművelési gyakorlatra? Lehet-e 10 nap alatt aktív és eredményes népművelő munkát végezni? Kit tekinthetünk ma egy községben értelmiséginek? Van-e elszigetelődés az értelmiség rétegei között? Melyek azok a csoportok, amelyekre a falu közművelődése számíthat? Mi a különbség a városi és a falusi értelmiség lehetőségei között? Mivel tér hazá a diák a tiznapos gyakorlatról?

nem lesz lakás... Mi lenne, ha falura mennénk és felmérnénk a lehetőségeket: mi vár ránk, s vannak-e ránk egyáltalán?

Csak ismerkedés

A falusi születésű diák is hasonló indítással vállalja a 10 napot. Esetleg azzal a különbséggel, hogy ő egy addig számára ismeretlen lelkületű és gazdasági-társadalmi múltú község életét szeretné megismerni.

Vajában ismerkedésről, tájékozódásról lehet szó csak a 10 nap alatt? Igen. A népművelési gyakorlat jelenlegi keretei közt ugyanis nincs lehetőség jelentős népművelési munkára. Ez idő alatt óráról-órára különböző benyomások, élmények, információk erik a diákokat: nehéz eligazodni ebben a — sokszor egészen ellentmondásos — tapasztalat-tömegben. Ahhoz, hogy aktív és értelmes munkát produkálhassunk, nem elég ez a 10 nap. Nincs rá időnk, hogy felvegyük a versenyt a egy községben az évek óta ott munkálkodó csoportokkal. Hogy meglássuk, melyek azok a területek, ahol a passzív szemléldésen túl hasznos, komoly teljesítményt produkálhatunk.

Akkor hát mire jó ez a másfél hét? Arra, hogy ebben a helyzetben zárt, sokak számára egyoldalúan teoretikus szemléletű egyetemista világban kinyílják a szemünk, s más irányba is elkezdjenek forogni a kerek. Egy kicsit egészségesebben, egy kicsit átfogóbban, egy kicsit másképpen kezdjünk gondolkodni 20-25 éves korukra.

Kilépni a körből

Addig ugyanis, míg belterjes egyetemi életünket éljük, tréfás kedvű becézésnek tűnik az itte-

ni „kaszrendszer” (szájtépő jogász, lelkiző bölcsész, magolós orvos, A-betegség ott kezdődik, amikor a diplomaszítés, a munkába állás után kiderül: ez az egykori mókás jellemzés már előítélet, már egymás becsmérlése, egymástól való elzárkózás.

Igy aztán a pedagógusok olykor saját köreikbe zárva „gyilkolják egymást” a tantestületben. Kifelé ugyanakkor megjártassák a nagy szellemi fölényű idegent — holott a falusi tanító régen elvesztette már az ismeretszerzés, a tudás privilégiumát falun. Csakhogy egykor ezt a privilégiumot nagyobb alázattal kezelték, akiknek volt. Ennek a sokszor hamis előítéletnek eredménye az a szemlélet, hogy az orvos és az állatorvos pénzhasznász, szakbarbár; az agrármérnök nem számít értelmiséginek. (Holott bár nem végeznek programszerű közművelődési munkát, pszichológiai tanulmányok nélkül is többnyire jó pedagógusok: ismerik a föld, a parasztember lelkét.)

Emberközlemben

Elszigetelődik egymástól az értelmiség, mert már az egyetemen is külön válnak az egyes szakokon. De nem keres kapcsolatot a falusi fiatalokkal sem, hiszen megszokta a belterjes életet a diákevek alatt. Pedig a dolgozó fiatalokkal való kapcsolat sok-sok kérdésre apránként feleletet ad, s ezzel természetesen segíti eligazodásunkat a világban.

Ezért hasznos ez a gyakorlat. Megmutatja, hogyan kell kapcsolatot teremteni, emberekhez közel kerülni, a másikat megbecsülni. Es a feladatokat közösen megoldani!

BÓDY ÁGNES

Lapzárta után került sor az Országos Egyetemi és Főiskolai Művészeti Fesztivál rendezvénysorozatára. A SZOTE néptáncsoportja (képünkön) Készthelyen a folklor szekción szerepelt. Eredményükről és a fesztivál eseményeiről következő lapszámunkban tudósítunk

Készülünk a kongresszusra

Hozzászólásra következik Meskó Eszter, a József Attila Tudományegyetem KISZ-szervezetének küldötte. Egyelőre még nem a IX. kongresszuson, csak a szerkesztőségben. Arról faggatom, mit visz tovább, mit mondana el az ifjúkommunisták legnagyobb fóruma előtt?

— Még nem foglaltam össze, nem fogalmaztam meg magamnak ezeket a gondolatokat, de azért néhány elképzelésem már van. A tudományegyetemek anyagi helyzetéről például feltétlenül érdemes lenne beszélni. A műszaki és az orvosegyetemekkel összehasonlítva igen szűkösek a gazdasági lehetőségek. Ez természetesen a KISZ-munka színvonalára, a diákéletre is kihat. De nincsenek irigylésre méltó anyagi helyzetben a JATE fiatal oktatói sem jövedelmüket, lakáskörülményeiket illetően.

— Mit mondanál saját KISZ-életetekről, a küldöttgyűléseken elhangzottakból?

— Változtatnunk kell az egyéni értékelések komolytalanságán, fokozni szükséges a felelősségletes, őszinte, határozott kiállást a KISZ KB áprilisi határozata szellemében, közös céljainkért. Tökéletesítésre szorul a mozgalmi munka mérése, minősítése is. Nem tartjuk szerencsésnek a mozgalmi év időelosztását, rendkívül zavaró az eltolódás a tanévhez képest. A többi észrevétel a dokumentumokkal kapcsolatban írásban eljut amúgyis a kongresszushoz.

— Dohány András, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola egyik KISZ-vezetőjét az ő ifjúsági szervezetük delegálja. Milyen megjegyzések érdemesek a továbbvitelre a főiskola küldöttgyűléséről?

— Amint már a városi fórumon is elmondtam, nem egy felhívásnak helyes lenne hangot adni a májusi kongresszuson is. Például sarkalatos kérdés az általános iskolát el nem végzettek ügye. Következetesebben kell ellenőrizni és betartatni a tankötelezettséget, büntetni a törvénytörő szülőket, ha taníttatás helyett dolgoztatják, vagy nem-törődőmségből „lőgni” hagyják 16 év alatti gyerekeiket. De elsősorban a pedagógusok feladata megszerettetni a tantárgyakat a diákokkal. És úgy oktatni, hogy minél előbb belső igény legyen a gyerekekben az önművelés, a folyamatos tanulás.

— Szinte már nem is a leendő, hanem az érett és felkészült pedagógus beszél belőled...

— Pedig nem lehet tudni a főiskolások egy részéről, hogy a diploma után valóban elmen-

nek-e tanítani. Ha az ösztöndíj- és egyéb szerződéseket, a felvételizők ígéreteit és fogadkozásait szigorúban számonkérnek végzőskor, talán nem lenne ilyen pedagógushiány. A tanárok, a kezdő pedagógusok anyagi, lakás- és munkakörülményein is kellene javítani, az eredményesebb és hatásosabb oktatás-nevelés érdekében.

— Ez széles körben ismert probléma, a párt és a kormány az utóbbi években is igyekezett javítani a helyzeten. De felő, hogy a diákok is mindent társágosan készen akarnak kapni, nem?

— Mi csak a meglévő lehetőségek jobb kihasználását és dinamikus továbbfejlesztését szeretnénk szorgalmazni.

— A szegedi orvostanhallgatók képviselőiben milyen gondolatokat vinnél a KISZ IX. kongresszusára? — kérdezem Zákány Józsefet, a SZOTE AOK KISZ-vezetőjének titkárát.

— Az eszmei-politikai nevelőmunka fokozottabb átgondoltsága, tartalmasabbá tétele az egyik olyan cél, amelynek elérésére jobban kellene figyelniünk. A politikai képzés megújítása az egész KISZ-életet mozgásba hozta. Ezt kellene most kihasználni, átterjeszteni az ifjúsági politikai munka más területeire is.

— Beszéltél az intézményi küldöttgyűlésen az irányítás, a vezetés személyi, munkastílusbeli, elméleti és gyakorlati oldalairól is.

— Fontos problémák ezek, meghatározó a szerepük a KISZ-csoportoktól kezdve egészen a központi bizottságig. Az átfogó önvizsgálatok, kísérletek, próbálkozások után minél előbb a határozott cselekvésekre kell helyezni a hangsúlyt. Egységesen igyekezzünk végrehajtani a határozatokat, erélyesebben és szervezettebben fellépni.

— Sok szó esett nálatok is a demokratizmusról és a szervezethez...

— A következő időszakban a meglévő, már elért lehetőségeinket kellene tartalmasabbá, hatásosabbá tenni a demokratizmus további szélesítése helyett. Az ifjúsági szervezeteken belül mindenütt a helyi adottságoknak, a személyes tárgyi feltételeknek megfelelően szükséges a centralizálás. A sajátosságok, figyelembevételével kell megszabni a követelményeket és számonkérni a vállalásokat.

Remélhetőleg a kongresszus ehhez is útmutatást ad majd, és új lendületet is. Eredményes, jó munkát kívánunk valamennyi küldöttünknek. (Várkonyi)

KÖSZÖNTJÜK
A VII.
IFJÚSÁGI
JOGÁSZ-
NAPOK
RÉSZT-
VEVŐIT!